

Sygn. akt I ACa 664/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bogdan Radomski (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Mierzejewska
Sędzia:	SA Magdalena Kuczyńska
Protokolant	Sylwia Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2019 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

przeciwko Województwu L. - (...) w L.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego wL.

z dnia 4 maja 2018 r., sygn. akt I C 1093/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz pozwanego Województwa L. - (...) w L. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 664/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 maja 2018 roku Sąd Okręgowy w L. zasądził od pozwanego Województwa L. - (...) w L. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kwotę 36.728 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty (pkt I), a w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt II). Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zasądził od Województwa L. - (...) w L. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kwotę 1.084,37 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu (pkt III) oraz nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych:

1) od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kwotę 1.090,82 zł - z zasądzonych na jego rzecz roszczenia,

2) od pozwanego Województwa L. - (...) w L. kwotę 857,08 zł (pkt IV).

Za podstawę rozstrzygnięcia sąd pierwszej instancji przyjął następujące ustalenia i wnioski:

W dniu 11 kwietnia 2014 roku w L., po przeprowadzeniu postępowania w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych, doszło do zawarcia umowy pomiędzy (...) z siedzibą w L. jako Zamawiającym, a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. jako Wykonawcą. Na mocy zawartej umowy Zamawiający zlecił, a Wykonawca zobowiązał się do wykonania zamówienia w postaci: zadania nr 1 polegającego na zaprojektowaniu i wybudowaniu magazynu soli na terenie Obwodu (...) (...) w L. zlokalizowanego w miejscowości K. i zadania nr 2 polegającego na zaprojektowaniu i wybudowaniu magazynu soli na terenie Obwodu (...) (...) w L. zlokalizowanego w miejscowości B. (§ 1 umowy).

Zamówienie obejmowało projektowanie, pełnienie nadzoru autorskiego i budowę w zakresie określonym w programach funkcjonalno – użytkowych, stanowiących integralną część specyfikacji istotnych warunków zamówienia w systemie „zaprojektuj i wybuduj” (§ 2 umowy). Integralną część umowy stanowiły: warunki do umowy, programy funkcjonalno – użytkowe, złożona oferta, pismo informujące o przyznaniu zamówienia, harmonogramy rzeczowo – finansowe (§ 4).

Wykonawca zobowiązał się m.in. do składania zamawiającemu sprawozdań zawierających informacje o zaawansowaniu wykonywania przedmiotu zamówienia, w terminie 3 dni po upływie każdego miesiąca, celem umożliwienia zamawiającemu kontrolowania postępów w wykonaniu zamówienia – dla każdego zadania oddzielnie (§ 3 pkt. 15 umowy).

Termin wykonania zamówienia ustalono do dnia 31 października 2014 roku. Za wykonanie zamówienia zamawiający zobowiązał się zapłacić wykonawcy wynagrodzenie w wysokości 564.639 zł w tym za wartość netto 459.100 zł oraz podatek VAT - 105.593 zł (§ 6 umowy).

Strony umowy przewidziały w niej kary umowne, w tym m.in. z tytułu:

- opóźnienia w wykonaniu zamówienia – w wysokości 0,5% wartości umowy netto za każdy dzień opóźnienia,
- opóźnienia w złożeniu miesięcznego sprawozdania, przewidzianego w § 3 pkt. 15 umowy – w wysokości 0,05% wartości umowy netto za każdy dzień opóźnienia,
- odstąpienia od umowy przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy - w wysokości 10% wartości umowy netto,
- odstąpienia od umowy przez wykonawcę z przyczyn leżących po stronie zamawiającego - w wysokości 10% wartości umowy netto.

Zamawiający uzyskał uprawnienie do sumowania kar umownych i obciążania wykonawcy w ich łącznym wymiarze. Strony postanowiły, że zamawiający swoją wierzytelność, z tytułu naliczanych kar umownych, zaspokoi w pierwszej kolejności przez potrącenie z należności wykonawcy (§ 8 umowy).

Z treści stanowiącego część umowy programu funkcjonalno – użytkowego wynikało, że przedmiotem zamówienia jest opracowanie przez powódkę projektu koncepcyjnego przedstawiającego usytuowanie 1 szt. magazynu na działce budowlanej i zagospodarowanie terenu z drogami dojazdowymi i placami postojowo-manewrowymi, uzyskanie w imieniu zamawiającego decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu i decyzji środowiskowej, opracowanie mapy do celów projektowych, opracowanie inwentaryzacji obiektów budowlanych i uzbrojenia terenu znajdujących się na terenie działki w otoczeniu planowanej inwestycji, opracowanie projektu budowlanego i

wykonawczego wraz z przedmiarem robót oraz specyfikacji technicznej budowy magazynu soli z przyłączem energetycznym – zgodnie z wymaganiami pozwanego określonymi w programie funkcjonalno - użytkowym, uzyskanie pozwolenia na budowę w imieniu zamawiającego, wykonanie magazynu zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym (pkt. 1 programu). Wykonawca zobowiązany został do zapewnienia pełnej obsługi geodezyjnej inwestycji (pkt. 1.2.3).

Podwykonawcą powódki była firma (...). Zlecenie na uzyskanie warunków zabudowy dla inwestycji, przygotowanie dokumentacji projektowej i uzyskanie pozwolenia na budowę dla planowanej inwestycji otrzymała od Wykonawcy w dniu 19 maja 2014 roku. Podwykonawca zamierzał szybko uzyskać decyzję o warunkach zabudowy i w trakcie jej uzyskiwania przygotować mapę do celów projektowych – co należało do obowiązków powódki.

Podwykonawca powódki zamierzał dołączyć kopię mapy zasadniczej otrzymaną od pozwanego do wniosku o wydanie warunków zabudowy. W dniu 3 czerwca 2014 roku podwykonawca powódki powziął wiedzę o tym, że mapa zasadnicza jest nieaktualna, o czym poinformował przedstawiciela pozwanego. Konieczne było sporządzenie przez geodetę aktualnej mapy zasadniczej, żeby złożyć wniosek o wydanie warunków zabudowy.

Podwykonawca – firma (...) zlecił geodecie uprawnionemu A. S. zaktualizowanie mapy zasadniczej i sporządzenie mapy do celów projektowych. Mapę zasadniczą geodeta zaktualizował w dniu 3 lipca 2014 roku i przekazał firmie (...). Skutecznie wniosek o wydanie warunków zabudowy podwykonawca powódki złożył dopiero w dniu 10 lipca 2014 roku.

Mapę do celów projektowych geodeta sporządził w dniu 30 lipca 2014 roku i przekazał firmie (...). Firma (...) zerwała z nim dalszą współpracę po wykonaniu przez niego zleconych prac.

Decyzje o warunkach zabudowy i o pozwoleniu na budowę były wydawane stosunkowo szybko.

Pozwana, po podpisaniu umowy, w kwietniu i na początku maja oferowała szeroką pomoc w realizacji umowy w zakresie wskazania podwykonawców i geodety. Gdy zaistniała potrzeba zmiany kwalifikacji gruntów – terenu inwestycji w ewidencji gruntów pozwany w ciągu 2 dni dokonał niezbędnej zmiany, polegającej na sprostowaniu tego przeznaczenia.

Powódka nie składała terminowo raportów z realizacji inwestycji i zaprzestała kontaktów z (...) w B.. Przedstawiciel powódki nie pojawiał się na terenie inwestycji, aż do odbioru robót. Pozwany monitował telefonicznie powódkę o rozpoczęcie prac i składanie raportów, domagał się też wyjaśnienia przyczyn braku realizacji inwestycji. Powódka nie udzielała pozwanemu informacji o przyczynach braku postępów w realizowaniu inwestycji. We wrześniu 2014 roku powódka poinformowała pozwanego o opóźnieniu w realizacji inwestycji.

Powódka w dacie składania oferty miała możliwość zbadania stanu dokumentacji geodezyjnej dla terenu inwestycji. Wykonanie wizji terenowej zalecał pozwany w ofercie przetargowej. Przystępując do przetargu powódka powinna przeanalizować wszelkie koszty i terminy z tym związane. Do wniosku o wydanie decyzji w przedmiocie wydania warunków zabudowy i zagospodarowania terenu należy załączyć aktualne mapy. Wykonanie aktualizacji map na koszt Wykonawcy określił pozwany w umowie jaką zawarł z Wykonawcą. Zgodnie z zawartą umową - dokumentację geodezyjną potrzebną do realizacji inwestycji miał przygotować Wykonawca – powódka.

Mapy geodezyjne są niejako materiałem wstępnym do rozpoczęcia prac realizacyjnych. Ich brak czy nieaktualność powoduje spowolnienie inwestycji. Czas wykonania aktualnych map do celów projektowych dla Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych w B. przez geodetę A. S. wyniósł 63 dni. Nie wiadomo co spowodowało tak długi czas trwania wykonania zleconych czynności przez uprawnionego geodetę. Potrzeba wykonania aktualnych map do celów projektowych opóźniła realizację inwestycji objętej zamówieniem publicznym.

Powódka nie wykonała całości przedmiotu zamówienia w ustalonym w umowie terminie. Budowa magazynu soli w B. została zakończona w dniu 30 października 2014 roku, zaś budowa magazynu soli w K. zakończyła się dopiero w dniu 5 grudnia 2014 roku. Przed ostatecznym odbiorem powódka wystosowała do pozwanego pisma: najpierw z prośbą o

zmianę terminu wykonania umowy, a następnie o nieobciążanie powódki karami umownymi, w których jednocześnie powódka podnosiła, że nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wykonaniu umowy.

W dniu 18 grudnia 2014 roku pozwany dokonał odbioru ostatecznego przedmiotu zamówienia, stwierdzając że doszło do opóźnienia w jego wykonaniu o 36 dni i że wobec tego pozwanemu należy się od powódki kara umowna w wysokości 0,5% wynagrodzenia umownego netto przewidzianego w umowie za każdy dzień opóźnienia.

W dniu 18 grudnia 2014 roku powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 564.693 zł za wykonanie przedmiotu zamówienia i przesała ją pozwanemu.

W dniu 30 grudnia 2014 roku pozwany wystawił notę księgową nr (...) podpisaną przez Dyrektora (...) w L. i Głównego Księgowego, w treści której zawarte zostało oświadczenie o obciążeniu (...) Sp. z o.o. kwotą 82.638 zł za niedotrzymanie terminu zawartego w umowie nr (...) z dnia 11 kwietnia 2014 roku oraz o potrąceniu powyższej kwoty z wystawionej przez powódkę faktury nr (...). Powyższe oświadczenie zostało powódce doręczone w dniu 8 stycznia 2015 roku.

Z tytułu nieterminowego składania raportów powódka nie została obciążona karami umownymi.

Pozwany miał zamówioną sól i nie mógł jej składować w zamówionych magazynach.

Sąd Okręgowy uznał, iż powódka zasadnie została obciążona karą umowną z tytułu opóźnienia w wykonaniu przez nią łączącej strony umowy, natomiast wysokość nałożonej na powódkę kary umownej w okolicznościach tej sprawy jest wygórowana co uzasadnia jej zmiarkowanie.

Sąd przyjął, iż zawartą przez strony umowę należy ocenić jako umowę nienazwaną, zawierającą w sobie elementy umowy zlecenia i umowy o świadczenie usług (regulowanych w przepisach art. 734 – 751 k.c.), umowy o dzieło (uregulowanej w przepisach art. 627-646 k.c.) oraz umowy o roboty budowlane (uregulowanej w przepisach art. 647-658 k.c.).

Pomiędzy stronami bezspornym było, że powódka wykonała przedmiot umowy z 11 kwietnia 2014 roku po upływie ustalonego w umowie terminu, a nadto, że wynikająca z umowy zapłata z tytułu wykonania umowy miała wynieść 564.693 zł. Pomiędzy stronami nie było również sporu co do faktu, że pozwany nie uiszczył powódce jedynie kwoty dochodzonej pozwem, stanowiącej potrąconą karą umowną. Sporne między stronami były natomiast: zasadność obciążenia powódki karą umowną za opóźnienie w wykonaniu obowiązków umownych oraz skuteczność dokonanego przez pozwanego potrącenia.

W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, że umowa nie została należycie wykonana, ponieważ nie została wykonana w terminie. Zgodnie z § 8 pkt. 1 podpunkt 1 umowy - kara umowna została przez strony przewidziana za samo opóźnienie w wykonaniu zobowiązania przez wykonawcę, a nie za opóźnienie zawinione, czyli zwłokę określoną w art. 476 k.c.

Powódka zgłosiła pozwanemu zakończenie robót budowlanych będących przedmiotem umowy i zwróciła się o wyznaczenie terminu odbioru dopiero pismem opatrzonym datą 5 grudnia 2014 roku, a zatem 36 dni po dacie 31 października 2014 roku, ustalonej w zawartej przez strony umowie co uzasadniało naliczenie kary umownej przewidzianej w § 8 pkt. 1 podpunkt 1 umowy i z czym co do zasady zgodziła się w protokole odbioru przedmiotu umowy sporządzonym w dniu 18 grudnia 2014 roku oraz w piśmie z tej samej daty skierowanym do pozwanego.

W ocenie sądu pierwszej instancji z uwagi na szczególne wymagania jakie należy mieć wobec powódki jako od profesjonalisty w rozumieniu art. 355 § 2 k.c. - trudno przyjąć, że opóźnienie w wykonaniu przez nią umowy nastąpiło z przyczyn za które nie ponosi odpowiedzialności. Z zawartych w § 5 umowy zaleceń pozwanego – zamawiającego wynika, że pozwany zalecał, aby wykonanie dokumentacji projektowej niezbędnej do uzyskania pozwolenia na budowę trwało do 60 dni od podpisania umowy (tymczasem zlecenie sporządzenia jej pierwszego elementu – mapy do celów projektowych zostało wystosowane dopiero po 8 tygodniach od podpisania umowy), a uzyskanie pozwolenia na

budowę w imieniu zamawiającego by trwało do 3 miesięcy od dnia podpisania umowy (tymczasem dopiero po trzech miesiącach od podpisania umowy został złożony wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy).

W świetle powyższego w ocenie sądu powódka dość niefrasobliwie podeszła do kwestii dochowania precyzyjnie określonego w umowie terminu wykonania przedmiotu umowy i dlatego po jej stronie zachodzi wina nieumyślna - co najmniej w postaci lekkomyślności.

Powyższa analiza wskazuje, że pozwany co do zasady uprawniony był do naliczania kary umownej i potrącenia jej z ustalonego wynagrodzenia za wykonanie umowy.

Zasadnym okazało się natomiast żądanie powódki zmniejszenia kary umownej stosownie do przesłanek z art. 484 § 2 k.c.

W ocenie Sądu kara umowna naliczona przez pozwanego jest rażąco wygórowana, gdyż wyraźnie widoczna jest dysproporcja pomiędzy wysokością kary naliczonej z tytułu uchybienia terminowi spełnienia świadczenia niepieniężnego, a wysokością kary zastrzeżonej na wypadek odstąpienia od umowy.

Sąd zważył, że strony zastrzegły w § 8 pkt. 1 podpunkt 4 i 5 w zw. z § 6 pkt. 1 karę umowną, na wypadek odstąpienia przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy oraz w przypadku odstąpienia od umowy wykonawcy – w wysokości 10% wartości netto umowy, czyli w kwocie 45.910 zł. Tymczasem za opóźnienie w wykonaniu umowy przewidziano karę umowną w wysokości aż 0,5% dziennie wynagrodzenia netto (§ 8 pkt. 1 podpunkt 4 umowy w zw. z § 8 pkt. 1 podpunkt 1), czyli: 2.295,50 zł za każdy dzień opóźnienia i naliczona powódce kara umowna wyniosła 18% wartości należnego jej wynagrodzenia.

Zdaniem sądu pierwszej instancji kara umowna w wysokości 10% wartości netto wynagrodzenia wykonawcy wynikającego z umowy, czyli 45.910 zł - powinna być kwotą wyznaczającą maksymalną wysokość odpowiedzialności powódki z tytułu kary umownej za nieterminowe wykonanie przedmiotu umowy. Dlatego Sąd obniżył należną pozwanemu od powódki karę umowną z kwoty 82.638 zł do kwoty 45.910 zł i zasądził na rzecz powódki od pozwanego kwotę 36.728 zł (82.638 zł - 45.910 zł).

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. oraz art. 113 ust 1. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wyrok sądu pierwszej instancji zaskarżyła strona powodowa w części oddalającej powództwo ponad zasądzoną kwotę tj. co do kwoty 45.910 zł. Zaskarżonemu wyrokowi strona powodowa zarzuciła:

I. naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 k.p.c.: poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia oceną materiału dowodowego przejawiającą się w uznaniu, iż przedłożenie do wykonania określonych aktualnych map geodezyjnych leżało w gestii powoda; poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że przedłożenie przez pozwanego aktualnej dokumentacji geodezyjnej powodowi nie było obowiązkiem pozwanego; poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że w związku z tym, iż powód nie składał żadnych zapytań do komisji przetargowej dotyczącej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, a miał uprzednio doświadczenie z brakami w bazie danych aktualnych map, winien on zbadać wcześniej stan dokumentacji dla terenu inwestycji – co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi oraz naruszeniem prawa materialnego tj;

II. art. 29 ust. 1 i art. 31 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw. z § 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych, wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego; art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 473 k.c. poprzez błędną wykładnię oświadczeń woli stron; art. 354 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 481 § 1 1 w zw. z art. 473 § 1 k.c.

W konsekwencji strona powodowa wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 45.910 zł wraz z odsetkami, a także zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powoda pozwane Województwo L. – (...) w L. wносиło o jej oddalenie i zasądzenie kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja strony powodowej jest niezasadna.

Stan faktyczny ustalony przez sąd pierwszej instancji jest prawidłowy i sąd odwoławczy przyjmuje go za własny. Także ocena ustalonych faktów pod kątem prawa materialnego jest prawidłowa i sąd odwoławczy ją aprobuje.

Podniesione w apelacji zarzuty sprowadzają się do tego iż strona powodowa w rezultacie kwestionuje własną winę za opóźnienie w terminowej realizacji wiążącej strony umowy, zwłaszcza poprzez zaprzeczenie, iż przedłożenie aktualnych map geodezyjnych leżało w gestii powoda. Z zarzutami apelacji nie sposób się zgodzić.

Umowa z dnia 11 kwietnia 2014 roku oraz dokumenty będące jej integralnymi częściami szczegółowo określały przedmiot zamówienia, którym była nie tylko budowa magazynów soli, ale także opracowanie stosownych dokumentacji, w tym opracowanie aktualnej mapy sytuacyjno-wysokościowej do celów projektowych oraz obsługa geodezyjna. Mając na względzie tak określony przedmiot zamówienia oraz obowiązki wykonawcy należy przyjąć, że to na stronie powodowej ciążył obowiązek skompletowania aktualnych dokumentów, chociaż część dokumentacji miała być przekazana przez zamawiającego (dokumentacja projektowa). W tej części strona powodowa zleciła wykonanie zamówienia podwykonawcy.

Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy pozostaje okoliczność, że zgodnie z programem funkcjonalno-użytkowym zamówienia zamawiający wymagał wykonania dokumentacji projektowej niezbędnej do uzyskania pozwolenia na budowę do 60 dni od podpisania umowy. Natomiast samo wyłonienie podwykonawcy zajęło stronie powodowej ponad miesiąc czasu, a podwykonawca powziął wiadomość o tym, że mapa zasadnicza jest nieaktualna dopiero w dniu 3 czerwca 2014 roku, tj. prawie dwa miesiące po podpisaniu przedmiotowej umowy, czyli niemalże w terminie, w którym według zaleceń zamawiającego powoda dokumentacja powinna być już wykonana. Na dalszym etapie kompletowania dokumentacji, także występowały opóźnienia. O braku aktualnej mapy pozwany został zawiadomiony przez podwykonawcę, jednakże ani podwykonawca ani strona powodowa nie zwracały się do pozwanego o dostarczenie aktualnej mapy, lecz sami zadbali o aktualną wersję, więc uznać trzeba, że na etapie wykonywania zlecenia wykonawca nie poczytywał tego jako obowiązku zamawiającego.

Wskazane w apelacji przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych (art. 29 i 31), które w ocenie skarżącego zostały przez sąd naruszone nie stanowią podstawy do przyjęcia odmiennych ustaleń i w konsekwencji uwzględnienia apelacji. Są to przepisy normujące kwestie związane z przygotowaniem zamówienia publicznego. Skoro między stronami doszło do zawarcia umowy to oznacza, że strona powodowa przedmiot zamówienia oceniła na tyle jasno, że podjęła się realizacji zobowiązania. Podobnie należy ocenić wskazany w apelacji § 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych, wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1129).

Powódka świadoma była (gdyż wynikało to z treści umowy) możliwości obciążenia jej karą umowną za przekroczenie terminu realizacji umowy. Przekroczenie terminu miało miejsce i to na powódce spoczywał ciężar dowodu iż to przekroczenie terminu jest następstwem okoliczności, które jej nie obciążają. Taki dowód nie został przeprowadzony. Podnieść należy, że ogólny czas na realizację umowy był na tyle długi, że umowa winna być wykonana w terminie (gdyby realizacja jej nastąpiła niezwłocznie) nawet w sytuacji gdy powódka została „zaskoczona” koniecznością wykonania aktualizacji stosownych map. Aczkolwiek treść umowy i wynikający z niej zakres obowiązków powódki wskazuje, że winna taką okoliczność (braku aktualnych map) również przewidywać.

Ponadto, jak zostało ustalone w toku postępowania, powódka miała w przeszłości doświadczenia z nieaktualnymi mapami przekazywanymi przez zamawiających. Jednakże podczas postępowania przetargowego nie zweryfikowała tej kwestii, choć składała inne zapytania do zamawiającego. Powódka jako podmiot profesjonalnie zajmujący się realizacją tego typu zamówień powinna dochować należytej staranności w tym zakresie, zwłaszcza w kontekście dotychczasowych doświadczeń. Niedochowanie takiej staranności po stronie wykonawcy, obciąża go i może rodzić dla niego negatywne skutki.

Opieszałość strony powodowej oraz niedochowanie należytej staranności już na początku projektu, zwłaszcza na etapie pierwszym, spowodowało opóźnienie jego realizacji. W tym się przejawia zawinienie strony powodowej (tj. wina nieumyślna w postaci lekkomyślności bądź niedbalstwa) i w myśl postanowień umowy zawartej pomiędzy stronami, pozwany miał prawo do naliczenia i potrącenia kar umownych. Rozważania zatem na temat regulacji zawartej w art. 473 kc są bezprzedmiotowe. Kwestia zakresu zamiarkowania kary umownej nie była przedmiotem zarzutów apelacji, zatem rozważania w tej kwestii nie są konieczne.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny w Lublinie na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego sąd orzekł stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015.1800).